

TABULA XXXI.

63

I. Cauda Scorpii. K. Corona Meridionalis L. Caput Capricorni M. Tropicus hybernus. N. Lunetum Solsticij brumalis, ut oppositum Cancerz aestivalis. Secundum quosdam a. By. e. θ. i. u. vexillum constituunt.

Prima dodecatemoris Capricorni pars, maximam Solis ab Äquinoctiali aperit declinationem, quæ Prolem. I. Almag. c. 43 est p. 23 Sc. 57. Se. 20. Alcineoni p. 23. Sc. 33. Purbachio p. 23. S. 28 Modernis p. 23. S. 30. Limes hic Solis Austrinus dicitur, de quo Macrobius i. Saturnal. Capricornus ab inferis partibus, ad supera Solem reducens capræ naturam videtur imitari: quæ dum pascitur ab imis partibus semper prominentium scopulorum alta depascit.

Nebulosa duplex Coloniae Aprippiæ, V, Kal. Jan. cum Sole oritur, III. Kal. ejusdem occidit.

TABULA XXXI. Lit. Gg.

CAPRICORNUS.

Poëtis Neptunia prales, Äquoris Hircus, Pelagi procellæ, Mani Calioper, Imbrifer, Gelidus, Corniger, Nonnā θαλπῆς, Capra Græcis ἀγείρως, Pan, Äpipan, Germ. Steinbock, Arab. Algedi, Alcantarus.

DIARTROSIS

I	α	S	Eptentrionalis duplex in cornu sequente,	}
			Ven. Mart.	
3	β		Ad frontem. Ven. Mart.	4
23	γ	n	in educatione caudæ duarum antecedens; c.	
			τῷ παρόπῳ, Arab, Deneb, Algedi Iov Sat.	3
			Cardano. Mart. Ven.	
21	δ	succedens.	Iov. Sat.	4
24	ϵ	Prior	duarum in spinâ australi apud caudam.	

K 3

Sub